

2010.gada 19.jūlijā

Mācītāju pārbaude.

Sapnī es biju ceļā. Kādā ceļa posmā man un vēl dažiem ceļabiedriem lika apstāties. Uz ceļa bija kaut kas līdzīgs robežkontrolei. Mums pateica, ka tūlīt būs jāiziet pārbaude. Neviens nevarēs doties tālāk neizgājis šo pārbaudi. Mēs visi bijām pārliecināti kristieši un gājām uz šo eksāmenu ar lielu pārliecību, ka to būs ļoti viegli nokārtot.

Man eksaminācijas komisija lika sludināt. Pēc sludināšanas man uzdeva kaut kādu jautājumu, uz kuru man bija jāatbild. Interesanti, ka sapnī es sapratu šo jautājumu, bet kad pamodos, vairs to neatcerējos, kaut arī ļoti pūlējos atcerēties. Es ar visiem spēkiem centos atbildēt uz šo jautājumu izejot no savas pieredzes, gudrības un saprašanas; tomēr vienmēr mana atbilde izrādījās nepareiza vai precīzāk - nepietiekoša. Jautājums vienmēr kā bumerangs atgriezās atpakaļ pie manis un man atkal uz to bija jāatbild. Es sapratu, ka nevarēšu tikt tālāk, ja neatbildēšu pareizi un vēl es sapratu, ka viss, ko es atbildēšu, būs nepietiekami lai tiktu tālāk! Jautājums vienmēr atgriezās atpakaļ pie manis un burtiski mani spieda kopā. Interesanti, ka pats jautājums spieda mani pazemoties, ko es negribēju darīt. Tam traucēja manas zināšanas un mana " kristīgā pieredze". Vēl man bija kaut kāds īpašs stāvoklis, kas saucās "mācītāja stāvoklis", kas visu laiku traucēja pazemoties. Es domāju, ka esmu pazemojies jau pietiekami un pazemošanās tagad attiecas galvenokārt uz jaunajiem kristiešiem.

Pēkšņi sapnī man apkārt uzradās kristieši, kuri jau bija izgājuši šo pārbaudi un kuri visādi mani draudzīgi uzmundrināja, lai es pazemojos. Sapnī redzēju, ka šie cilvēki ir laimīgi kā bērni. Dieva jautājums bija spēcīgāks par manu pretestību un burtiski spieda mani nost, bet atrisinājums atnāca tikai tad, kad es pats savā sirdī padevos vai piekritu pazemoties. Pazemošanās bija kaut kas līdzīgs piedzimšanai no Augšienes. Tas bija ļoti sāpīgi. Bija jāklūst atkal kā mazam bērnam - bez nopelniem, stāvokļa sabiedrībā un tam līdzīgi. Sapratu, ka šajā vietā visi kļūst pilnīgi vienādi. Tas būtu kaut kas līdzīgi, ja visi armijas virsnieki un ģenerāļi atkal tiktu pasludināti par jauniesaucamajiem.

Mācītāju pārbaude.

Autors Normunds Ozoliņš

Sestdiena, 17 novembris 2012 07:45

Tad,kad es sapnī pārvarēju savu godkāri un biju ar mieru pazemoties,pār mani burtiski nolija Dieva Mīlestība! Es pēkšņi arī tiku piepildīts ar to pašu Mīlestības eļļu,ko redzēju tajos kristiešos,kuri jau bija izgājuši pārbaudi. Mēs satikāmies,apkampāmies un priecājāmies svētlaimībā kā mazi bērni! Interesanti,ka tas viss notika Saldus sv.Jāņa ev.lut.Baznīcā,kur es sāku savu kristieša ceļu.Es izjutu to pašu svētlaimību un prieku,ko piedzīvoju pirms vairāk nekā 20 gadiem,kad piedzimu no Augšienes. Sapnī es redzēju,ka pazemības pārbaudi ir izgājuši vēl daži kristieši no sv.Jāņa Draudzes,par kuriem es iepriekš biju domājis,ka viņi ir pārāk lepni vai "religiski" lai pazemotos.Es brīnījos- kā tas viņiem izdevās?!...Neviļus sapnī man ienāca prātā tie mācītāji,kuri arī atrodas šajā pozīcijā,bet kuriem būs ļoti grūti pazemoties. " Nabaga mācītāji ! Kā viņi pazemosies?! Tas taču ir tik grūti ! " , es pie sevis nodomāju.

Tālāk sapnī pie manis pienāca kaut kāda būtne,kas izskatījās kā cilvēks,tikai bija daudz lielāka nekā cilvēks. Šī būtne man sacīja,ka šī pazemības stacija paredzēta galvenokārt mācītājiem un līderiem. Tā ir atgriešanās pie Pirmās Mīlestības ,jo tikai ar Pirmo Mīlestību jūs uzvarēsiet !

Jā,vēl šī eņģeliskā būtne sapnī man sacīja,ka šai vietai iet cauri pilnīgi visi,kas aicināti par līderiem,tajā skaitā arī Apustuļi ! Dīvaini,bet es redzēju Apustuli Pāvilu šajā vietā un redzēju,ka viņam nebija nekādas atlaides un redzēju,ka viņam šai vietā bija grūtāk nekā man,jo viņam bija visaugstākais stāvoklis.Vēl man teica- jo augstāks stāvoklis ,jo grūtāk ir pazemoties !

Sapņa beigas.

Šis bija sapnis,no kura tiešām negribējās atgriezties! Tomēr arī dzīvē turpinu izjust to Mīlestības eļļu,ko piedzīvoju sapnī.